

Ben, mevsimlik tarım işçiliğinde çalışan çocuğum,
Her sene okuluna 3-4 ay gidemeyen, sağlıksız koşullarda göç etmek
ve yaşamak zorunda bırakılmış çocuk.
Ben gözünüzden ırak; emeği yedikleriniz, giydikleriniz kadar size yakın çocuk...

En geç 5 yaşında başlıyorum çalışmaya ilk işim tarlaya su götürmek
Dahası çadırda Kardeşlerime bakmak.

Sonra ellerim biraz büyüyünce pamuk topluyorum.
Çapa yapıyor, meyve-sebze hasadında çalışıyorum.
Yediginiz domates, havuç, patatesten, giydiniz elbisede görünmez emeğim...

Gazetelerde devrilen Kamyon Kasalarında yolculuk yapanların arasında okuyorsunuz adımı.
Belki de "yazık" diye bakıp geçiveriyorsunuz
Hiçbiriniz sormuyorsunuz elbisenizi alırken "Bu elbisede çocuk emeği var mı?"
ya da "Çalışana emeğinin karşılığı verildi mi?"
"Çalışanların hakları ne durumda?" "Nerede yaşıyor, Kaç para kazanıyorlar?" diye.

Biliyor musunuz, her sene 23 Nisan Çocuk Bayramı'nı kutlayıp
bir gün sonra okula ara veriyor, göçümüzle yola koyuluyoruz.
Yediginiz meyveleri nasırlı küçük ellerin topladığını bilseniz yine de satın alır mıydınız?
Kuşaklar boyu süren mevsimlik ve gezici tarım işçiliği sorunu hakkında neler biliyorsunuz?

Neler yapılmalı?
Biz de diğer çocuklar gibi okula gitmek, sağlıklı koşullarda yaşamak istiyoruz.

Yaşam koşullarımızın iyileştirilmesi için hazırlanan bu raporları
inceleyerek, gerekli desteği vermenizi bekliyoruz.

Türkiye'de herkesin yediği, içtiği, giydiği her şeyin üretim ve satış sürecinde
çocuk işçi çalıştırılıp çalıştırılmadığını soracağı günün gelmesini sabırsızlıkla bekliyoruz.